

BỒ ĐỀ HẢI

Vạn Phật Thánh Thành

Số 20, Tháng 5-6, 1995

2001 Talmage Road, Talmage, CA 95481-0217

Đọc trong số này

- Khai Thị Ngày Phật Đản
- Cẩm Nang Tu Đạo: Chương II: Khổ Hạnh
- Hoa Sen Ngày Xuân
- Danh Từ Phật Học: Thanh Văn
- Buddhist Terminology: Sound Hearer
- Lịch Trình Sinh Hoạt Tại Tu-Viện Phật-Giáo Berkeley
- Thông Báo
- Lịch Trình Tháng 5-7/1995

Phát Hành

Dharma Realm Buddhist Assn.
Long Beach Sagely Monastery
3361 East Ocean Boulevard
Long Beach, CA 90803
Tel./ Fax. (562) 438-8902
E-mail: BoDeHai@aol.com
www.saigon.com/~fopusa/

Khai Thị Ngày Phật Đản

HT Tuyên Hóa

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni trong quá khứ đã:

*Tam kỳ tu phước huệ,
Bách kiếp chủng tướng hảo.*

Nghĩa là trong ba A-tăng-kỳ kiếp Ngài tu phước huệ, hằng trăm kiếp thì vun trồng tướng hảo. Ngài tu khổ hạnh, làm những việc khó ai làm được; tu hạnh nhẫn nại, chịu đựng những chuyện người đời khó nhẫn nại được. Vì chúng sanh mà Ngài phát tâm Bồ-đề, tu Nhất-thiết Trí, không tiếc thân mạng để giáo hóa chúng sanh. Kiếp này qua kiếp khác, Ngài nhẫn khổ nại lao; ăn những thứ mà người ta không muốn ăn, nhường nhịn những chuyện mà người ta không thể nhường nhịn. Cho nên Ngài mới thành Phật, chứng quả Bồ-đề.

Phật không phải tu một ngày một đêm mà thành; Ngài phải tu ba A-tăng-kỳ kiếp, rồi sau đó thị hiện Tám Tướng Thành Đạo*. Tám Tướng Thành Đạo này là gì?

Tướng thứ nhất là từ nơi trời Đâu-

xuất giáng sinh. Cõi trời Đâu-xuất là nơi Pháp-vương-tử chuẩn bị thành Phật (Bồ-xứ) trú ngụ.

Tướng thứ nhì là Trụ Thai. Phật ở trong bào thai thì Ngài luôn chuyển Pháp-luân giáo hóa chúng sanh, vì tất cả chúng sanh hữu duyên mà Ngài thuyết Pháp.

Tướng thứ ba là Xuất Thai. Phật ra khỏi thai là ngày mồng tám tháng tư âm lịch. Sau khi ra khỏi thai rồi thì Ngài một tay chỉ trời một tay chỉ đất mà nói:

*"Thiên thượng thiên hạ,
Duy ngã độc tôn!"
(Trên trời, dưới đất,
Không ai tôn quý bằng ta!)*

Có phải chăng Phật hết sức cố gắng cao ngã mạn? Tôi không phải là luật sư biện hộ cho Phật, nhưng Phật đích thực là người xứng đáng được danh hiệu như vậy. Mới sinh ra mà nói vậy là Ngài giới thiệu cho chúng sanh hiểu Đạo.

Ngày Phật ra đời có chín con rồng phun nước tắm Ngài. Lớn lên trong cung,

Ngài học đủ pháp thế gian; tất cả những kỹ năng của người đời Ngài đều học qua. Nói là học, nhưng thật ra Ngài thông đạt vô ngại.

Một hôm Ngài dạo chơi bốn cửa thành thì thấy cảnh Sanh, Lão, Bệnh, Tử, nên ý thức được đời người toàn là khổ đau, tất cả đều phải trải qua Sanh, Trụ, Di, Diệt, cũng là Thành, Trụ, Hoại, Không. Nhận thấy rằng Sanh, Lão, Bệnh, Tử khổ thật là đầy dẫy phiền não, đời người chẳng có ý nghĩa gì nên Ngài mới xả bỏ địa vị phú quý mà ra đi; đó là một trong Tám Tướng Thành Đạo.

Phật tu hạnh Đầu-đà có thể nói là giỏi bậc nhất. Khi ở núi Tuyết-son thì mỗi ngày Ngài đều dụng công tu hành và chỉ ăn một hạt mè để duy trì sanh mạng, chẳng hề uống vitamin A, B, C... gì cả. Một hôm, sau khi thọ nhận bát sữa dê do một cô gái cúng dường, Ngài tới gốc Bồ-đề mà tịnh tọa và phát nguyện rằng: "Nếu ta không chứng được Chánh Đẳng Chánh Giác thì nhất định không đứng dậy!" Liên đó Ngài ngồi trong 49 ngày. Cơ duyên thành thực, nửa đêm Ngài nhìn thấy sao mai rồi ngộ Đạo, hốt nhiên chứng đắc trạng thái "không sinh không diệt, không tăng không giảm, không dơ không sạch"; thể ngộ được bốn lai thanh tịnh bản thể, diệu minh chân tâm.

Là đệ tử của Phật ở thời Mạt Pháp này, chúng ta cần phải làm người Phật-tử chân chánh và phải biết rằng Phật cùng các Tổ-sư trong quá khứ tu hành không phải dễ dàng. Bây giờ mình mỗi ngày không cần phải ăn một hạt mè, mà chỉ cần đừng ham ăn đồ ngon, đừng ham vitamin, đừng ham những thức bổ dưỡng là được. Thân này là bọc thịt thối do bốn đại (đất, nước, gió, lửa) giả hợp, chẳng quý báu gì; thế mà bây giờ mình lại vì cái túi da hôi hám này mà làm trâu làm ngựa, làm nô lệ! Không biết mình làm nô lệ như vậy bao lâu rồi, tạo ra bao nhiêu ác nghiệp rồi mà bây giờ cũng chưa chịu "khán phá phóng hạ," chưa chịu nhìn cho thông suốt và buông bỏ nó, vẫn tiếp tục làm trâu ngựa; thật là chẳng có giá trị gì cả! Cho nên mình phải quay về cội nguồn nguyên thủy của mình.

Học Phật, tu hành, để biết rõ nhân sinh là thống khổ, rồi chứng quả thành Phật, đó mới chính thật là chân lý. Nên hôm nay, nhân ngày Phật Đản, chúng ta phải y lời Phật dạy, lấy thân Phật làm thân mình, lấy hành vi của Phật làm hành vi của mình, lấy tâm của Phật làm tâm của mình, lấy nguyện của Phật làm nguyện của mình, lấy chí của Phật làm chí của mình; và phải nhẫn nại, học hỏi tinh thần không sợ gian nan, khổ cực. Được vậy thì ai cũng sẽ thành Phật, đạt ngộ liễu sanh thoát tử.

Vì cầu Nhất-thiết Trí nên Phật không tiếc thân mạng, phát khởi tinh thần dũng mãnh tu hành. Bây giờ mình không chịu được cực nhọc thì làm sao mà thành Phật được? Khi đã xuất gia lại không chân chánh tu hành thì thật là có phụng tấm lòng của chư Phật, chư Bồ-tát và các

Tổ-sư! Nếu một ngày mà lòng tham không trừ, lòng tranh không dẹp, lòng cầu danh lợi chẳng há bỏ, lòng ích kỷ và tự lợi cứ tăng trưởng, thì còn mặt mũi nào đối diện với Phật, với cha mẹ, tổ tiên được? Đừng nên nghĩ tới thân mình, mà phải vì kẻ khác. Phải tinh tấn tu hành, đừng uống phí thời giờ! Con quỷ Vô-thường không biết chùng nào lại; khi nó tới thì dù mình muốn sống thêm vài ngày cũng không xong:

*Đừng chờ già lão mới chịu tu,
Mộ phần đầy dẫy bọn trẻ măng!*

Ở đời, sinh rồi chết, chết rồi sinh; nếu sống không xứng đáng thì chết làm súc sinh. Khi thân này đã mất thì vạn kiếp khó phục hồi. Nên chi đừng tự lừa dối mình, đừng làm ông luật sư để tự biện hộ; đừng nghĩ rằng chẳng cần tu hành, có ngày Phật sẽ giúp mình thành Phật! Ngay như Tôn-giả A-Nan là em của Phật, song Phật cũng không thể ban bố Tam-muội cho ngài A-Nan, mà chính ngài A-Nan phải tự nỗ lực tu hành!

Vì thế, các vị tới Vạn Phật Thánh Thành tức là tới "Tuyển Phật Trường" (nơi thi tuyển để thành Phật); các vị phải học cho giỏi thì đến lúc làm bài thi mới có thể đậu được. Đừng chờ tới khi thi rớt, lúc đó hối hận thì đã trễ!

---

* Tám Tướng Thành Đạo: 1) Phật từ trời Đâu-suất giáng sinh, 2) Trụ thai, 3) Xuất thai, 4) Xuất gia, 5) Hàng phục ma quân, 6) Thành Đạo, 7) Chuyển Pháp-luân, 8) Nhập Niết-bàn.

CẨM NANG TU ĐẠO

Chương II: Khổ Hạnh

Hòa Thượng Quảng Khâm

1. Vững Lòng Tin, Tu Khổ Hạnh

- Nhân sinh có Bát Khổ: Sanh, Lão, Bệnh, Tử, Cầu bất đắc (nỗi khổ do mong cầu mà không được toại ý), Ái biệt ly (nỗi khổ vì phải xa lìa người mình yêu thương), Oán tăng hội (nỗi khổ vì phải gần gũi người mình oán ghét), Ngũ-ấm xí thanh (nỗi khổ do bị tám thân Ngũ-ấm này khống chế). Nếu bạn có nguyện lực tu Khổ-hạnh thì sau này sẽ có chút thần thông, sẽ biết được chuyện này nọ. Lúc ấy, tự mình cảm biết, tự mình làm chủ.
- Nếu ai ai cũng có nguyện tu Khổ-hạnh thì ai ai cũng có thể thành Phật, có thể vãng sanh Tây-phương, liên hoa hóa sanh. Các vị xuất gia thì tám cà-sa chính là y áo Tây-phương đấy.
- Cơm của kẻ xuất gia phải đạm bạc; coi đây chính là một khổ hạnh.
- Tu hành cần phải chịu cực khổ; càng chịu cực khổ thì càng có điều tâm đắc.

A. Khuyến Khích Tu Hành

- Việc tu thì dựa vào sự thực hành của mình. Như uống nước, khi chưa uống, bạn không biết mùi vị của nó; uống xong mới biết mùi vị. Có thực hành mới đảm bảo được việc tu là chân thật.
- Đi, đứng, nằm, ngồi, bạn phải dùng nó để thể hội Phật Pháp. Ngày tháng qua mau như tên bắn, chớ phóng dật.
- "Một ngày đã qua,
Mạng cũng giảm dần,
Như cá cạn nước,
Thử hỏi gì vui?"
- Mạng người vô thường, một hơi thở ra mà không vào lại, đời người tức hết! Bởi vậy mau mau dưng mãnh, tinh tấn; chớ buông lung, lơ lỏng. Hãy coi việc niệm Phật là gấp rút, khẩn trương nhất.
- Gia tài, của cải, mọi thứ ta chẳng đem theo khi sanh ra, và cũng sẽ không mang theo lúc chết đi:

"Mọi thứ chẳng đem đặng,
Chỉ có nghiệp tùy thân."

Đừng nên vì những thứ ở ngoài thân mình mà lãng phí quãng đời trân quý của mình. Phải mau, sớm tu hành.

B. Hạnh Nguyện

- Thứ niệm thiện, nghiệp thiện, mình đem theo (từ kiếp trước) thì ít mà niệm ác thì nhiều. Bởi vậy, nay mình phải cần tu Khổ-hạnh để tiêu nghiệp chướng. Vì thế, không nên tham ngủ, tham ăn,... phải quét sạch những thứ niệm xấu ấy. Có chánh niệm thì sẽ ít phiền não.
- Khổ-hạnh là hạnh nguyện của lịch đại Tổ-Sư, của Đức Phổ-Hiền, Văn-Thù, Quán-Âm, Địa-Tạng, các đại Bồ-tát. Ngày nay mình bắt chước, học theo gương các ngài.
- Khi Hòa-Thượng Hư-Vân đi ba bước một lay triều sơn, Ngài một mình, một gậy, một bao ăn tạm qua ngày. Ngày nào lay tới đâu thì tính tới đó; chuyện ngày mai thì để hôm sau tính. Tâm Ngài hoàn toàn không chấp trước vào đâu cả. Do đó Long, Thiên, Hộ-Pháp đều bảo vệ Ngài. Chúng ta thì chẳng có nguyện gì cả. Nếu có nguyện thì việc gì cũng có thể làm tới nơi tới chốn!
- Tu Khổ-hạnh là để nuôi dưỡng cái nguyện; xem bạn có hay không có nguyện. Kẻ ít nghiệp chướng thì mới có thể phát nguyện Khổ-hạnh. Chư Phật, Bồ-tát thành Đạo cũng là nhờ nguyện.
- Hỏi: Song tôi không thể phát nguyện Khổ-hạnh?

Đáp: Nguyện không phải là vì "tôi muốn như thế này, thế nọ"; bởi như vậy là còn cái "ngã," cái "tôi." Nguyện cần phải phát một cách tự nhiên, và vì lợi ích của chúng sanh. Như bản thân tôi, tôi chẳng hề nói tôi ra sao, ra sao; ngày nay dù có thành tựu, tôi cũng không biết!

(còn tiếp)

*****

Đức Phật dạy: "Phật-tử ở cách Ta mấy ngàn dặm mà vẫn nhớ nghĩ đến Giới của Ta, tất sẽ chứng được Đạo-quả. Còn ở ngay bên phải bên trái Ta, tuy thường được thấy Ta, mà chẳng y theo Giới của Ta, thì rốt cuộc vẫn không đắc được Đạo."

Kinh Phật Nói Bốn Mươi Hai Chương
(Chương Thứ 37)

Hoa Sen Ngày Xuân

Hòa Thượng Tuyên Hóa

Trồng Giống Bồ Đề

- “ Nghiệp là cách trừng phạt rất công bình.

Đọa lạc hay không đọa lạc là do nơi tình cảm mà có phân biệt. Hạng người chỉ biết có tình cảm mà không biết tới trí tuệ, thì tương lai nhất định sẽ bị đọa lạc vào ba đường ác; đó là điều chẳng còn nghi vấn gì cả.

Hễ bạn có tâm niệm gì, thì bạn sẽ được dẫn dắt theo con đường tương ứng với tâm niệm đó.

- “ Sở dĩ chẳng thể "nhìn thủng," chẳng thể "buông xả," là vì nghiệp chướng gây ra chướng ngại khiến bạn chẳng thể thăng cao, chẳng thể siêu xuất Tam Giới. Vì vậy, đối trước cảnh giới gì thì sanh lòng chấp trước vào cảnh giới ấy--đó chính là tình cảm. Thấy cảnh mà sanh chấp trước đều là do tác dụng của tình cảm cả!

(Tam-Giới là ba cõi hiện hữu của phàm phu: cõi Dục, cõi Sắc, và cõi Vô-Sắc.)

- “ Thế nào là vô minh? Nói giản dị thì "vô minh" tức là hắc ám, là chẳng hiểu biết. Bởi chẳng hiểu biết chân-lý, khóa chặt cửa lòng lại, do đó chẳng cách chi khai ngộ đặng!
- “ Bởi chúng sanh có tâm phân biệt, cho rằng có đủ thứ vấn đề như thiện ác, đẹp xấu, thị phi, đen trắng...; vì vậy Đức Phật mới tùy thuận tâm chúng sanh, thị hiện ra đủ thứ thân để chúng sanh có thể thấy Ngài. Đó chính là:

Ngàn sông tràn nước,
Ngàn sông trắng hiện,
Vạn lý không mây,
Vạn lý trời trong.

Đức Phật tùy loại chúng sanh mà hóa thân vậy.

- “ Thế nào là Chánh Pháp trụ thế? Bạn chân thật tu hành, không ham hư danh, không thích tài lợi, chẳng mong được cúng dường; như vậy tức là Chánh Pháp trụ thế!
- “ Thế nào là Bồ-Đề Tâm?

Tôi lấy một ví dụ rất đơn giản để giải thích: Khi bạn

chưa phát Bồ-Đề Tâm, thì bạn ví như bột (để làm bánh) mà chưa trộn với bột nổi (yeast). Một khi bạn phát Bồ-Đề Tâm, thì cũng như bột đã được trộn bột nổi vào--từ từ bột sẽ nở phồng lên.

Nếu hỏi Bồ-Đề Tâm hình dáng ra sao, thì xin đáp rằng: Tâm này xưa nay vốn không có hình tướng--nó là thứ Giác Đạo. "Giác" nghĩa là giác ngộ, thấu suốt, tỏ rõ đạo lý. Không những ta cần thấu suốt đạo lý mà còn phải tu trì đạo lý ấy nữa.

Lại có thể dùng bảo tháp để tỷ dụ Bồ-Đề Tâm: Bảo tháp bất kể là cao cỡ nào, rộng lớn bao nhiêu, thì cũng đều phải được xây dựng lên từ mặt đất. Mặt đất biểu tượng tâm địa của chúng ta. Mình phải từ mặt đất mà kiến trúc tòa bảo tháp, khiến cho xây càng cao càng rộng; thì Bồ-Đề Tâm cũng phải từ tâm địa mà phát khởi--càng phát tâm, tâm càng rộng lớn, càng cao rộng. Lúc bắt đầu phát, Bồ-Đề Tâm chỉ là một tâm niệm nhỏ; song, từ từ càng ngày càng rộng lớn. Khi công-đức viên mãn thì cuối cùng mình sẽ được thành Phật.

- “ Tự tại là cảnh giới không có tướng mình, tướng người, tướng chúng sanh, hay thọ mạng. Song tự tại ở đâu? Ở bậc nào thì tự tại? Ở địa vị Thánh Nhân thì tự tại; ở địa vị phàm phu thì không tự tại!
- “ Kẻ ngu si thì không biết khiếp sợ luật Nhân Quả nên bừa bãi, tùy tiện làm sai trái với luật Nhân Quả; thậm chí còn không tin, bài bác, cho rằng chẳng có nhân quả!

Người có trí huệ thì hiểu biết sự nghiêm ngặt của đạo lý Nhân Quả Báo Ứng, do đó rất sợ làm sai với luật Nhân Quả, làm chuyện gì cũng suy nghĩ kỹ rồi mới thực hành.

- “ Cổ nhân dạy: "Lỗi lầm của người quân tử giống như nhật thực, nguyệt thực--ai ai cũng thấy rõ. Y lập tức tự sửa chữa lỗi lầm, khiến ai ai cũng kính ngưỡng."

Người quân tử khi có lỗi lầm thì ví như mặt trời bị mặt trăng che khuất hoặc mặt trăng bị bóng trái đất che lấp vậy, ai ai cũng rõ biết. Song, nếu y cấp thời hối lỗi, sửa đổi, thì người người đều tôn kính và ngưỡng mộ y.

- “ Kẻ thông minh thì có lỗi liền sửa đổi. Kẻ ngu si thì

có lỗi mà không chịu sửa.

- “ Tam Tai (ba tai nạn) có lớn và nhỏ--lớn thì có nạn cháy (hỏa tai), lũ lụt (thủy tai), gió bão (phong tai); và nhỏ thì có chiến tranh, đói khát, tật dịch. Tam Tai còn được gọi là Tai Kiếp. Nguyên nhân phát sanh ba Tai Kiếp lớn là: (1) do lòng giận dữ của con người nên phát sanh hỏa tai; (2) do lòng tham lam nên phát sanh thủy tai; và (3) do lòng ngu si nên phát sanh phong tai.

Cho nên, Tam Tai là từ Tam Độc mà ra. Chúng ta ai cũng có Tam Độc--tham, sân, si. Nếu ba tâm này ngày một lớn mạnh thêm, thì tới một lúc nào đó sẽ hình thành Đại Tai Kiếp, họa hoạn.

- “ Pháp Thế Gian giống như một tấm lưới khổng lồ trói chặt hết thấy mọi người--kẻ tham danh thì bị lưới danh vọng trói buộc, kẻ tham tiền thì bị lưới tiền tài cột cứng, kẻ mê sắc thì bị lưới sắc dục bủa vây. Nói tóm lại là người đời bị Ngũ Dục--tiền tài, sắc dục, danh vọng, ăn uống, ngủ nghỉ--chi phối đến điên điên đảo đảo, trói buộc đến nổi thở chẳng ra hơi!

Đáng thương thay là những kẻ không hiểu rõ đạo lý, tuy bị lưới vây bủa mà lại chẳng hay chẳng biết! Còn những kẻ hiểu biết thì tuy biết nhưng lại không có cách gì để thoát ly. Đó chỉ làm mình thêm cảm thán mà thôi!

Danh Từ Phật Học

Thanh Văn

Hòa Thượng Tuyên Hóa giảng thuật

*Thanh Văn chúng tăng,
Bất luận nữ nam,
Tứ Đế quán hành,
Ẩn Thực thị Quyền.*

Thanh Văn chúng tăng (Tăng chúng Thanh Văn). Hàng Thanh-văn gồm có bốn quả vị là Sơ-quả, Nhị-quả, Tam-quả và Tứ-quả.

Từ bốn quả vị này lại phân ra Hướng Sơ-quả (chưa chính thức chứng đắc Sơ-quả), Sơ-quả, Hướng Nhị-quả, Nhị-quả, Hướng Tam-quả, Tam-quả, Hướng Tứ-quả, và Tứ-quả. Chữ "hướng" này tức là "hồi tiểu, hướng đại"; nghĩa là quay về cái nhỏ để rồi hướng tới cái lớn, hướng đến quả vị cao hơn.

Bậc Thanh-văn còn được gọi là A-la-hán hay La-hán. Các ngài đều có thể bay đi, biến hóa, và đều có thần thông. Bậc thánh nhân đã chứng quả thì không hề nói năng một cách tùy tiện, như: "Người kia đã chứng quả vị," hoặc "Tôi là một vị A-la-hán." Các ngài không thể nào làm như vậy được!

Khi bậc thánh nhân đã chứng quả bước đi, bàn chân các ngài không hề chạm mặt đất. Thoạt trông, thì thấy như bàn chân các ngài đang dẫm trên mặt đất vậy, nhưng thật ra các ngài đang bước đi trên không! Giày của các ngài không hề đụng mặt đất, cũng không chạm vào đất cát; ngay cả lúc bước đi trong vũng bùn, giày của các ngài vẫn khô ráo, sạch sẽ.

Bậc Thanh-văn ở hàng Sơ-quả cần phải cắt đứt kiến-hoặc; ở hàng Nhị-quả thì phải cắt đứt sáu phẩm tư-hoặc đầu tiên của cõi Dục-giới; ở hàng Tam-quả thì phải cắt đứt ra ba phẩm tư-hoặc sau cùng của cõi Dục-giới; và ở hàng Tứ-quả thì phải cắt đứt trần-sa hoặc (những mối "hoặc" nhiều như cát bụi).

Về vô-minh, thì các ngài chỉ mới trừ được một chút mà thôi, chứ không phải toàn thể. Một khi vô-minh hoàn toàn bị quét sạch, thì các ngài sẽ thành Phật. Ngay cả các bậc Đẳng Giác Bồ-tát cũng vậy, các ngài ấy vẫn còn một phần Sanh-tướng Vô-minh chưa phá xong, và vì thế mà vẫn chưa thể thành Phật được.

Bất luận nữ nam (Không kể nam, nữ). Cả nam lẫn nữ đều có thể chứng được quả vị, trở thành những bậc Thanh-văn, những bậc A-la-hán. Như thân mẫu của ngài Cửu-Ma-La-Thập chẳng hạn, bà là bậc thánh nhân đã

chứng được Tam-quả.

Tứ Đế quán hành (Quán hành Tứ Đế). "Quán hành" tức là quán sát để tu hành. Quán sát và tu hành cái gì? Pháp Tứ Đế: Khổ, Tập, Diệt, Đạo! Nghĩa là cần nhận biết sự Khổ, đoạn trừ Tập, mền chuộng Diệt, tu theo Đạo; cần phải tu Pháp môn Tứ Đế này.

Ẩn Thực thị Quyền (Giấu Thực bày Quyền). Có nhiều vị vốn là hàng Bồ-tát Đại Quyền-giáo nhưng lại thị hiện làm thân Thanh-văn Quyền-giáo, nên gọi là "ẩn thực," nghĩa là che giấu công đức thực tại.

"Thị quyền," "thị" là chỉ thị, và "quyền" là quyền xảo phương tiện; tức là dùng phương tiện khéo léo để chỉ dẫn. Các Bồ-tát Đại-thừa hiện thân làm kẻ thuộc hàng Tiểu-thừa để hướng dẫn, dìu dắt hàng Tiểu-thừa; và rồi khiến họ "hồi tiểu hướng đại," quay về với cái nhỏ trước rồi mới từ đó mà hướng đến cái lớn!

Buddhist Terminology

Sound Hearer

Lectured by the Venerable Master Hsuan Hua

*The Sound Hearer Sangha,
Both men and women,*

*Contemplate and practice the Four Holy Truths,
Concealing the Real and displaying the Provisional.*

The Sound Hearer Sangha. There are Sound Hearers of the first, second, third and fourth fruitions.

These are further divided into the threshold of the first fruition (those who haven't officially realized the first fruition), first fruition, threshold of the second fruition, second fruition, threshold of the third fruition, third fruition, threshold of the fourth fruition, and fourth fruition. Those on the thresholds are approaching the fruitions, going from the small towards the great.

Sound Hearers, also called Arhats, can fly and transform themselves, and they possess spiritual penetrations. Certified sages don't casually say, "So and so has realized sagehood," or, "I am an Arhat." They cannot do that.

When sages walk, their feet don't touch the ground. They seem to be touching the ground, but they're actually walking on air. Their shoes don't touch the ground or dirt. Even when they walk in mud, their shoes stay clean.

Sound Hearers of the first fruition must eradicate view delusions. Those of the second fruition must eradicate the first six grades of thought delusions in the Desire Realm. Those of the third fruition have to eradicate the last three grades of thought delusions, and those of the fourth fruition have to eradicate delusions as many as dust and sand.

They've eradicated a little bit of ignorance, but not all of it. When they completely eradicate ignorance, they will become Buddhas. Even a Bodhisattva at the stage of Equal Enlightenment still have a bit of Production-mark ignorance left and cannot become a Buddha yet.

Both men and women can realize the fruition and become Sound Hearers, Arhat. For example, Dharma Master Kumarajiva's mother was a sage of the third fruition.

Contemplate and practice the Four Holy Truths. What is contemplated and cultivated? The Four Truths are: Suffering, Accumulation, Cessation and the Way. One knows suffering, cuts off accumulation, yearns for ces-

sation, and cultivates the Way. One must cultivate the Dharma-door of these Four Truths.

Concealing the Real and displaying the Provisional. Some Sound Hearers are Bodhisattvas of the Provisional Teaching manifesting as Sound Hearers; this is called "concealing the Real." They conceal their real merit and virtue.

"Displaying the Provisional" means instructing with skillful expedients. Great Vehicle Bodhisattvas appear as Small Vehicle adherents to guide those of the Small Vehicle, and then turn from the small and go towards the great.

Lịch Trình Sinh Hoạt Tại Tu-Viện Phật-Giáo Berkeley

Chương Trình	Ngày
Lễ Vía Quan-Âm	23/7
Đại Lễ Vu-Lan Thắng Hội	13/8
Lễ Vía Địa-Tạng	27/8
Bát Quan Trai Giới (8:00AM-4:00PM)	28/5, 11/6, 25/6, 09/7, 06/8, 20/8 03/9, 17/9
Sám Hối Hồng Danh (7:30PM-8:30PM)	13/5, 27/5, 10/6, 24/6, 08/7, 22/7, 05/8, 19/8, 02/9, 16/9, 30/9
Lớp Việt-Ngữ Võ Lòng	04/6, 02/7, 06/8, 03/9

Thông Báo

**Lịch Trình Các Dịp Lễ, Phật Thất & Thiên Thất Tại Vạn Phật
Thánh Thành Tháng 5-7/1995**

Tháng Month	Ngày Date	Pháp Hội	Dharma Assembly
4-5	17/4 11/5	Vạn Phật Bảo Sát	Ten Thousand Buddhas Jeweled Repentance
5	07	Lễ Phật Đản	Celebration of Shakyamuni Buddha's Birthday
7	04	Pháp Hội Hộ Quốc, Tiêu Tai	Recitation for the Welfare of the Nation
7	09-16	Quán Âm Thất	Gwan Yin Recitation Session
7	13	Pháp Hội Đặc Biệt	Special Celebration
7	16	Lễ Kỷ Niệm Ngày Bồ-tát Quán- Thế-Âm Thành Đạo	Celebration of Gwan Yin Bodhisattva's Enlightenment
8	06	Lễ Vu-Lan	Celebration of Ullambana